

רשומות

הצעות חוק

21 בספרואר 1977

1288

ג' באדר תשל"ז

זכור

156	• • • • •	חוק משכון הכנסת ורחבתו (תיקון), תשל"ז—1977
156	• • • • •	חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 26), תשל"ז—1977
157	• • • • •	חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 27), תשל"ז—1977

חוק משכן הכנסת ורחבתו (תיקון), תשל"ז-1977

1. הוספת סעיף 29א בחוק משכן הכנסת ורחבתו, תשכ"ח-1968, אחרי סעיף 29 יבוא:
"ועדת הבחירות המרכזית

29א. יושב ראש הכנסת יכול להרשות, בתנאים שיקבע, לוועדת הבחירות המרכזית לכנסת לנהל פעולותיה, כולן או מקצתן, במשכן הכנסת."

דברי הסבר

הצעת חוק זו באה לכלול בחוק ולהסדיר את המצב
אות שנוצרה וקיימת משנת 1969, שמאותה שנה מענה

של ועדת הבחירות המרכזית לכנסת הוא במשכן הכנסת, אולם מחסיניה נמצאים בחולון. אין כוונה לשנות מצב זה.

חברי הכנסת יי בדר, יי גולן, שיי גרוס, ל'
דיציאן, אביעד יפה ורשי פרידמן

1 ס"ח תשכ"ח, עמ' 197.

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 26), תשל"ז-1977

1. הוספת סעיף 20א בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968, אחרי סעיף 20 יבוא:
"מבוטח שקיבל קצבת נכות

20א. מבוטח, שבתכוף לפני שנעשה זכאי לקצבת זקנה קיבל במשך תקופה של שנה אחת לפחות קצבה חדשית לפי סעיף 127(א)(1), לא תפחת קצבת הזקנה המגיעה לו משיעור הקצבה החדשית האמורה האחרונה ששולמה לו, ובלבד שתוספת תלויים ששולמה לו לפי סעיף 127 ולז תובא בחשבון לענין סעיף זה כל עוד מתקיימים התנאים לתשלומה."

דברי הסבר

חוק הביטוח הלאומי קובע, בהגדרת "מבוטח" שב-
סעיף 127כא, כי הזכאות לקצבת נכות לפי פרק ו' פוקעת לגבי גבר בגיל 65 ולגבי אשה בגיל 60.

עם היווצרות הזכאות לקצבת זקנה מתחיל הנכה לקבל קצבה זאת, אולם יכול שהיא תהיה נמוכה מקצבת הנכות שקיבל. מצב כזה עלול להיווצר כתוצאה מכך ששיעור קצבת הזקנה (לפי סעיף 11 לחוק) נמוך משיעור קצבת הנכות המלאה (לפי סעיף 127 לחוק), וגם הקריטריונים להתחשבות בהכנסה המשפיעה על גובה הקצבות הם יותר ליברליים לגבי קצבת הנכות מאשר

לגבי ההטבה הסוציאלית המשלימה את קצבת הזקנה. לדוגמה, נכה חדש בעל דרגת נכות של 100% מקבל קצבת נכות בשיעור של 25% מהשכר הממוצע במשק, ללא התחשבות בהכנסתו, אולם קצבת זקנה תגיע לו בשיעור של 16% מהשכר הממוצע בלבד, בגלל ההכנסות העשירות לשלול את ההטבה הסוציאלית.

התיקון המוצע בא למונע מצב שבו הנכה ירד ברמת הקצבה עם פקיעת הזכאות לקצבת נכות - ולשמור על רמת קצבת הנכות שהשתלמה, כאשר היא עולה על קצבת הזקנה המגיעה לפי החוק.

חברת הכנסת ש' ארבלוי-אלמוזלינו

1 ס"ח תשכ"ח, עמ' 108; תשל"ו, עמ' 276; ה"ח 1276, תשל"ז, עמ' 92.

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 27), תשל"ז-1977

1. בסעיף 143 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

- "(1) זכאי לקצבת תלויים שנעשה זכאי לקצבת זקנה או זכאי לקצבת זקנה שנעשה זכאי לקצבת תלויים, יחולו לגביו הוראות אלה:
- (1) בחר בקצבת זקנה - תשולם לו אותה קצבה, ובנוסף לה תשולם לו מחצית מקצבת התלויים המגיעה לו, ובלבד שמחצית זו לא תעלה על 50% מקצבת השאירים לפי סעיף 21(א)(1);
- (2) בחר בקצבת תלויים - לא תפחת קצבה זו משיעור הקצבה הכוללת שהיתה משתלמת לו אילו בחר בקצבת זקנה כאמור בפסקה (1);
- (3) "זכאי לקצבת זקנה", לענין סעיף קטן זה - זכאי לקצבת זקנה שהשלים תקופת אכשרה לפי סעיף 15(א)."

דברי הסבר

מלוא קצבת השאירים הניתנת בזכות בן הזוג, כאשר האלמנה או האלמן רוכשים זכות לקצבת זקנה מכוח עצמם.

אולם סעיף 226 ב(א) אינו חל על אלמנה או אלמן הזכאים לקצבת תלויים בביטוח נפגעי עבודה לפי פרק ג' לחוק. לכן זכאי לקצבת התלויים, שעם הגיעו לגיל זקנה בוחר בקצבת זקנה, מפסיד את מלוא קצבת התלויים, וזאת לפי סעיף 143 לחוק, אין כל הצדקה להפחית לזכות בן אלמנה או אלמן שבן זוגו נפטר כתוצאה ממות טבעי לבין אלה שבן זוגם נפטר כתוצאה מפגיעה בעבודה.

הצעת החוק באה להשוות את כל האלמנים והאלמנות, דהיינו להקנות זכות לקבלת תשלום נוסף לקצבת הזקנה גם לאלמנה ולאלמן הזכאים לקצבת תלויים.

חברת הכנסת ש' ארבל-אלמוזלינו

בחוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 10), תשל"ג-1973, קיבלה חכונסת את העקרונות, שמצא את ביטוי בסעיף 226 ב(א), ושלפיו "זכאי לקצבת שאירים שנעשה זכאי לקצבת זקנה או זכאי לקצבת זקנה שנעשה זכאי לקצבת שאירים-שולם לו, בנוסף לקצבת הזקנה, השיעור מקצבת השאירים שנקבע בלוח ד' לשנת הכספים בה משתלמת קצבת הזקנה, ובלבד שהשלים תקופת אכשרה לפי סעיף 15(א)". בשנת הכספים 1973/74 היה שיעור התשלום הנוסף 25% מקצבת השאירים, והחל משנת הכספים 1974/75 הוא בשיעור של 50% מקצבת השאירים. לפיכך הוציא המחוקק את המקרים, שבהם קיימת זכות לקצבת זקנה ולקצבת שאירים, מהחולתו של סעיף 143 לחוק האוסר תשלום קצבאות שונות בעד פרק זמן אחד.

ההגיון שהנחה את המחוקק היה, כי אין לשלול את

1 סיח השכ"ח, עמ' 108; תשל"ג, עמ' 276; ה"ח 1276, תשל"ז, עמ' 92, עמ' 156.

